

JE ZMĚNA ŽIVOTA MOŽNÁ?

*KAŽDÝ Z NÁS SE MŮŽE
PŘEMĚNIT V OSOBU,
KTEROU V NEJHLUBŠÍM NITRU
BÝT CHCE,
A KTEROU BÝT MÁ ...*

Některé pasáže evangelia nám zapalují srdce a dávají život i sílu. Těchto pasáží bychom si měli pečlivě všímat. Vypovídají totiž o oblastech, v nichž už je Boží obraz v nás přítomen. Z těchto začátků pak můžeme pokračovat ve svém úsilí o přeměnu v osobu, kterou být chceme a kterou být máme. Pokud to činíme, bude množství takových pasáží přibývat. Požadavky evangelia budou úplnější a přesnější. Mlha se postupně rozplyne a my spatříme obraz osoby, kterou bychom měli být.

BOŽÍ SLOVA ADRESOVANÁ NÁM

Meditace nad Božím slovem nespočívá často v ničem jiném než ve zkoumání textu, opakovaném obracení Božích slov, jež jsou nám adresována. Máme se tak s nimi důvěrně obeznámit, mají nás prostoupit do té míry, že se my a tato slova postupně staneme jedním. Pokud takový postup zachováme, zjistíme, že i když jsme neobjevili žádné zvláštní intelektuální bohatství, proměnili jsme se.

ODVRAT OD ZÁPLAVY VĚCÍ

Každý z nás nějak potřebuje proměnu svého života. Je ale zcela nezbytné jít k Bohu, aby nás proměnil On. Proto máme prosit o konverzi. Konverze v latině znamená obrat, změnu směru. Řecké slovo *metanoia* znamená změnu smýšlení.

Obrácení znamená, že místo toho, abychom trávili svůj život díváním se všemi směry, měli bychom se vydat směrem jediným. Znamená odvrát od záplavy věcí, kterých si ceníme jedině proto, že pro nás byly příjemné nebo výhodné. Prvním účinkem obrácení je pak nové uspořádání hodnot: je-li Bůh ve středu všeho, vše získává nové postavení a novou hloubku.

PROMĚNA NENÍ OTÁZKOU CHVÍLE

Není možné stát se někým jiným hned. Začněme se ale modlit. Když pak hlídáme své myšlenky, naučíme se postupně rozlišovat jejich hodnotu. Myšlenky, které se při modlitbě nutně vynořují, kultivujeme ve svém každodenním životě. A modlitba zase naoplátku promění a obohatí náš život a stane se základem našeho nového a opravdového vztahu k Bohu a lidem kolem nás.

NA POCITECH NEZÁLEŽÍ

V našem zápase o modlitbu nemají pocity velký význam. Co ale musíme Bohu přinášet, je naše jednoznačné, pevné odhodlání být Mu věrni a naše úsilí o to, aby v nás Bůh žil. Nesmíme zapomínat, že ovocem modlitby nejsou nějaké vzletné pocity, ale hluboká proměna celé osobnosti.

Usilujeme o to, abychom dokázali stát před Bohem a soustředili se na Jeho přítomnost, aby všechny naše potřeby směřovaly k Němu a abychom dostali sílu a všechno potřebné pro uskutečnění Boží vůle v nás. Jediným cílem modlitby totiž je, aby se na nás naplnila Boží vůle. A to je také kritériem pravé modlitby. Mystické pocity, které můžeme mít, ani naše pocity modlitbu dobrou nečiní.

KAŽDOU KONKRÉTNÍ SITUACI, VE KTERÉ SE NACHÁZÍME, MŮŽE BŮH PROMĚŇOVAT

Každou konkrétní situaci, ve které se nacházíme, Bůh může proměňovat. Je s námi totiž skrze naši víru přítomen. Ať jsme kdekoli, doma s rodinou, s přáteli, když se zrovna schyluje k hádce, v práci nebo jen v metru, na ulici, ve vlaku, můžeme se usebrat a říci: „Pane, věřím v tebe, přijď a buď mezi námi.“

Tímto úkonem víry se můžeme v modlitbě přimlouvat u Boha, který přislíbil svou přítomnost, když o ni požádáme. Někdy nemáme slova, jindy nevíme, jak jednat moudře, vždycky však můžeme Boha požádat, aby přišel a byl s námi. A uvidíte, jak se atmosféra změní a přijde pokoj.

*HLE,
VŠECHNO
TVOŘÍM
NOVÉ.*

(ZJ 21,5)